

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qui Vero imperante, Romanae & Alexandrinae Ecclesiae Antistites fuerint.
Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

delectos in omnes terræ oras emisistis, qui palam dicerent, sectam quandam impiorum Christianorum nuper exortam esse: aliaq; recenserent, quæ qui nos, nostraq; vitæ rationem omninò ignorent, nobis tanquam probra obiiciant. Quare non solum vobis ipsis, sed omnino etiam omnibus aliis hominibus damnum attulisse videmini. Scribit præterea quo modo ad sua ipsius vsq; tempora dona prophetiæ in ecclesia elucerent. Meminit item Ioannis Apocalypsis, eamque Apostoli esse verè affirmat. In Tryphone item coarguendo de quibusdam prophetarum testimoniis mentionem facit, quæ Iudæi è scriptura penitus exeruissent. Complures aliæ inter nonnullos fratres extant illius lucubrationes. Eius scripta tam magno æstimabantur à veteribus, tãque videbantur probata, vt Irenæus eius libenter citet testimonia. Ac primum in quarto libro contra hereses, hæc ipsa inculcat. Præclare dixit Iustinus in libro, quem scripsit contra Marcionem, ne ipsi quidem domino se fidem adhibiturum, si alium Deum præter ipsum mundi fabricatorem ei denuntiaret. Deinde in quinto libro eiusdem argumenti, iis ferè verbis non inscitè loquitur Iustinus, quòd ante domini aduentum, Satanas nunquam probra in Deum & contumelias iacere audebat: quippe nondum suam ipsius cõdemnationem pro certo nouerat. Atque ista hoc loco necessariò explicata sint, ad studiosos quosque diligenter cohortandos, vt huius libros cum primis amplexentur recolantq;. Sed de hoc scriptore hætenus.

3. cap. à
fine.

*Qui Vero imperante, Romana & Alexandrina
Ecclesiæ Antistites fuerint.*
CAP. XVIII.

IAm verò imperio Antonini Veri, de quo supra disseruimus, ad octauum annum deuoluto, cum Anicetus ecclesiæ Rom. Pontificatum vndecim annis cõtinuis perfunctus fuisset, Soter in eius locum succedit. Quinetiam vbi Celadion quatuordecim annis ecclesiam Alexandrinam procurauerat, Agrippa eam cepessit.

Qui